

PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii educației naționale nr. 1/2011, versiune actualizată la 02.10.2015, privind educația națională*, inițiată de domnul deputat PNL Ovidiu Alexandru Raetchi (Plx. 236/2019).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea *Legii educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul instituirii obligației dotării incintei și a sediilor de clasă cu camere de supraveghere video și audio de către toate unitățile în care se oferă servicii de educație timpurie și funcționează în regim de creșă, unitate antepreșcolară și preșcolară din mediul privat sau de stat.

II. Observații

1. Capitolul *Statutul personalului didactic*, din *Legea nr. 1/2011* din care face parte art. 272, ce se propune a fi modificat, se referă la statutul personalului didactic, respectiv la drepturile acestuia, nu la drepturile copiilor, pentru care există alte secțiuni și legi speciale. Propunerea de introducere cu titlu de obligativitate a supravegherii audio-video poate fi văzută din perspectiva drepturilor personalului didactic, respectiv ale minorilor beneficiari ai educației.

2. În ceea ce-i privește pe minori, prin schimbările propuse, imaginile filmate cu aceștia nu pot fi securizate, deoarece se propune accesul ocrotitorilor legali în timp real la aceste filmări, ceea ce, din punct de vedere tehnic, permite înregistrarea acestor filmări de către persoane care le-ar putea folosi în orice fel posibil, inclusiv mult mai târziu, atunci când minorii din imagini vor fi adulți. În plus, este cunoscut faptul că o parte din ocrotitorii legali publică deja pe site-urile de socializare imagini cu proprii copii și cu alți copii, existând deja tineri adulți care nu sunt de acord cu faptul că unele imagini cu ei au fost publicate de părinții proprii sau de către părinții colegilor sau prietenilor din copilărie.

Prin urmare, orice formă a legii care ar permite eliberarea către ocrotitorii legali, în timp real sau ulterior, a imaginilor în care apar alte persoane (minore sau adulte) decât proprii copii, afectează drepturile celorlalte persoane. Menționăm că dreptul la viața privată nu se referă numai la locul în care se află persoanele. În plus, copiii aflați la grădiniță fac dezvăluiri cu privire la viața lor privată sau a părinților, față de care, cadrele didactice au obligația profesională de a păstra discreția - ceea ce nu mai este posibil dacă tot ceea ce se desfășoară în spațiile unităților de învățământ este înregistrat și accesibil altor persoane decât celor prezente în spațiul în care sunt montate camerele.

Prin urmare, filmarea în spațiile unde se desfășoară activități didactice afectează dreptul la viața privată atât pentru beneficiarii direcți (minorii participanți), cât și pentru beneficiarii indirecti (ocrotitorii legali ai minorilor) sau chiar și pentru unele rude ale minorilor, la care aceștia se pot referi în ceea ce povestesc.

3. Semnalăm faptul că, în cazul supravegherii permanente a spațiilor destinate activităților didactice, devine mult mai dificilă depistarea cazurilor de rele tratamente aplicate minorilor de către ocrotitorii legali. Cadrele didactice nu mai pot să cerceteze eventualele suspiciuni fără ca ocrotitorii legali să afle și să se folosească de aceasta împotriva cadrelor didactice și a propriilor copii.

4. Considerăm că efectele negative asociate unei asemenea modificări legislative sunt mult mai mari decât efectele pozitive. Copiii crescuți într-un sistem de supraveghere audio-video permanent pot trăi emoții care să le afecteze dezvoltarea firească. Lipsa vieții private a copiilor și frica generată de sentimentul că sunt văzuți în fiecare moment al vieții lor poate să-i afecteze pe termen lung.

Menționăm că și în cazul netransmiterii în timp real a filmărilor, riscul de furt al înregistrărilor efectuate este foarte mare, iar unitățile de învățământ preșcolar nu dețin personal calificat pentru asigurarea condițiilor de securitate a materialelor filmate.

De asemenea, legislația în vigoare (*Hotărârea Guvernului nr. 21/2007 privind aprobarea Standardelor de autorizare de funcționare provizorie a unităților de învățământ preuniversitar, precum și a Standardelor de acreditare și de evaluare periodică a unităților de învățământ preuniversitar*) conține și o serie de descriptori privind asigurarea securității în unitățile de învățământ, a căror respectare este verificată de către Agenția Română pentru Asigurarea Calității în Învățământul Preuniversitar, cu ocazia derulării procedurilor de evaluare externă în vederea autorizării, acreditării și evaluării externe periodice.

5. De asemenea, având în vedere că finanțarea de la bugetul de stat a costurilor privind implementarea și dotarea unităților educaționale de stat cu sistem de supraveghere video și audio generează un impact suplimentar asupra cheltuielilor bugetului general consolidat, era necesar ca, potrivit prevederilor *Legii nr.500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare*, și ale *Legii responsabilității fiscal-bugetare, nr.69/2010, republicată, cu modificările ulterioare*, să fie prezentat atât impactul determinat de aplicarea acestor măsuri asupra veniturilor și cheltuielilor bugetare, cât și măsurile propuse în vederea compensării majorării cheltuielilor bugetare, astfel încât să nu fie afectat deficitul bugetar.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere obiectul de reglementare, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimate,

Viorica DĂNCILĂ

PRIM-MINISTRU

Domnului deputat **Ion-Marcel CIOLACU**

Președintele Camerei Deputaților